

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«29» квітня 2023 року

Старший слідчий в ОВС 1 відділу 4 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України підполковник юстиції Лугін Андрій Юрійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023000000000018 від 09.01.2023, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Заневському В'ячеславу Євгеновичу,
18 вересня 1968 року народження,
уродженцю міста Волоколамськ
Московської області рф, громадянину
України, зареєстрованому та
проживаючому за адресою: м. Київ, пров.
Коломийський, буд. 17/31-А, кв. 242

про те, що він обгрунтовано підозрюється у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництві), збройним формуванням та окупаційній адміністрації з метою завдання шкоди Україні шляхом підтримки рішень, дій держави-агресора, її збройних формувань та окупаційної адміністрації тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Заневський В.Є.:

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24 серпня 1991 року змінено назву на Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24 грудня 1991 року змінено назву на російська федерація) та ще 49 країн-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16 грудня 1970 року № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету та від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, встановлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної та політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту ООН є перш за все свідченням акту агресії.

Будь-яка з наступних дій, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не носила, що є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські і повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за згодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, що дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам.

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин не можуть бути виправданням агресії.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій (Гаага, 18 жовтня 1907 року), яка вступила в дію 26 січня 1910 року, яку 7 березня 1955 року визнано Союзом Радянських Соціалістичних Республік, правонаступником якого є російська федерація (далі – російська федерація або рф), передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвозначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Стан війни повинен бути без уповільнення оповіщений нейтральним державам і буде мати для них дійсну силу лише після одержання оповіщення.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі Україна та

російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та федеральним законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42 ФЗ). Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької, Луганської, Херсонської та Запорізької областей відноситься до території України.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно з ч. 1 ст. 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Таким чином, із зазначених міжнародних нормативно-правових актів, а також актів національного законодавства, яке визначає основні засади державної політики, спрямованої на захист національних інтересів і гарантування в Україні безпеки особи, суспільства і держави від зовнішніх і

внутрішніх загроз в усіх сферах життєдіяльності, впливає, що дії рф на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України створюють реальні загрози національній безпеці України. Її результатом стала анексія Криму, окупація території Донецької та Луганської областей, масштабні руйнування провідних промислових бюджетоутворюючих підприємств на сході держави, що призвело до загострення суспільно-політичної обстановки в Україні, падіння економіки держави та інших вкрай негативних для України наслідків.

Наведені вище факти розв'язання та ведення російською федерацією агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, в тому числі, і шляхом вторгнення підрозділів збройних сил (далі – зс) рф на територію півострова Крим, захоплення державних установ, організацій та військових частин із 27 лютого 2014 року широко висвітлювалися більшістю засобів масової інформації України та іноземних держав у зв'язку із чим були достовірно відомі Заневському В.Є.

Постановою ради федерації федеральних зборів рф «Про використання збройних сил російської федерації на території України» від 01 березня 2014 року № 48-СФ за результатами звернення президента рф, виходячи з інтересів безпеки життя громадян рф, особового складу військового контингенту зс рф, що дислокується на території України (АР Крим), надано згоду президенту рф на використання зс рф на території України.

06 березня 2014 року Верховною Радою АР Крим прийнята Постанова «Про проведення загальнокримського референдуму». Указом Президента України від № 261/2014 від 07 березня 2014 року дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України № 2-рп/2014 від 14 березня 2014 року визнана неконституційною.

11 березня 2014 року Постановою Верховної Ради АР Крим прийнята «декларація», якою проголошено АР Крим «суверенною державою» - «республікою крим». Указом Президента України від 14 березня 2014 року №296/2014 дія цієї Постанови Верховної Ради АР Крим була зупинена, а сама вона рішенням Конституційного Суду України №3-рп/2014 від 20 березня 2014 року визнана неконституційною.

Постановою Верховної Ради України від 15 березня 2014 року №891-VII Верховна Рада АР Крим була розпущена.

17 березня 2014 року представники розпущеної «верховної ради ар крим» прийняли постанову №1745-6/14 «про незалежність криму», за якою створено нелегітимне державне утворення «республіка крим», а також постанову №1748-6/14 «про правонаступництво республіки крим», за якою вищим органом влади «республіки крим» є «державна рада республіки крим».

18 березня 2014 року «державна рада республіки крим» підписала «договір» між рф та «республікою крим» про прийняття до рф «республіки крим» та утворення у складі рф нових суб'єктів, який вже 19 березня рішенням конституційного суду рф визнаний таким, що відповідає конституції рф, 20 березня 2014 року його ратифікувала більшістю голосів держдума рф, а

21 березня 2014 року - рада федерації федеральних зборів рф, відтак цей «договір» набрав чинності 21 березня 2014 року.

21 березня 2014 року прийнятий закон рф №6-ФКЗ (т. 4 а. 175-214), яким прийнято до рф «республіку крим» та утворені в складі рф нові суб'єкти. «республіка крим» вважається прийнятою до рф з дати підписання «договору» (ст. 1 закону рф №6-ФКЗ).

11 квітня 2014 року «державна рада республіки крим» прийняла «конституцію республіки крим» як суб'єкта рф.

На далі, продовжуючи підривну діяльність проти України, рф утворила на окупованій території України в АР Крим федеральні органи державної влади рф, правоохоронні органи та органи судової системи, місцевого самоврядування, з метою становлення та зміцнення окупаційної влади рф та недопущення контролю України над цією територією.

Верховною Радою України 15 квітня 2014 року прийнято Закон України № 1207-VII «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (далі - Закон № 1207-VII), за яким перебування підрозділів зс рф на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно-правовим актам, визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а територію АР Крим, відповідні води, територіальне море України, територію виключної (морської) економічної зони України, а також повітряний простір над цими територіями визнано тимчасово окупованими територіями України внаслідок збройної агресії з боку рф.

Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН «Територіальна цілісність України» від 27 березня 2014 року № 68/262, «референдум», проведений в АР Крим 16 березня 2014 року, визнано таким, що не має законної сили і не може бути основою для зміни статусу АР Крим.

Реакцією на такі дії російської федерації, стало прийняття Верховною Радою України 21 квітня 2015 року постанови № 337-VIII «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії російської федерації та подолання її наслідків», згідно з якою констатовано початок такої агресії з боку рф на території АР Крим 20 лютого 2014 року, яка завершилася воєнною окупацією та подальшою незаконною анексією цієї частини території України.

Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН «Стан у сфері прав людини в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (Україна)» від 19 грудня 2016 року № 71/205 та від 19 грудня 2017 року № 72/190, «Проблема мілітаризації Автономної Республіки Крим та міста Севастополь, Україна, районів Чорного та Азовського морів» від 17 грудня 2018 року, «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополь, Україна» від 22 грудня 2018 року послідовно засуджено тимчасову окупацію з боку рф внаслідок військової агресії частини території України - АР Крим - підтверджено невизнання її анексії.

Продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України російської федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року

російською федерацією визнано «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами.

22 лютого 2022 року президент російської федерації – путін в.в., реалізуючи злочинний план, направив до ради федерації звернення про використання зс рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року о 05 год. 00 хв. президент російської федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому збройними силами рф, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України, а також підрозділами зс та інших військових формувань рф здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У зв'язку з військовою агресією рф проти України Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022, затвердженим Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX (з урахуванням змін, внесених Указами Президента України), на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, в Україні введено воєнний стан з 05 год. 30 хв. 24.02.2022, який триває до цього часу.

Факт повномасштабного збройного вторгнення не приховувався владою рф, а також установлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема Резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти рф та ін.)».

23.04.2022 набрав чинності Закон України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо удосконалення відповідальності за колабораційну діяльність та особливостей застосування запобіжних заходів за вчинення злочинів проти основ національної та громадської безпеки» №2198-IX від 14.04.2022, яким Розділ I Особливої частини Кримінального кодексу України доповнено статтею 111-2 «Пособництво державі-агресору», якою встановлено кримінальну відповідальність за умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням та/або окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинені громадянином України, іноземцем чи особою без громадянства, за винятком громадян держави-агресора, з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації чи підтримки рішень та/або дій держави-агресора, збройних формувань та/або окупаційної адміністрації держави-агресора; добровільного збору, підготовки та/або передачі матеріальних ресурсів чи інших активів представникам держави-агресора, її збройним формуванням та/або окупаційній адміністрації держави-агресора.

Проведеним досудовим розслідуванням у кримінальному провадженні встановлено, що громадянин України Заневський В.Є. вчинив умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним

формуванням держави агресора та окупаційній адміністрації, з метою завдання шкоди Україні шляхом підтримки рішень та дій держави-агресора та збройних формувань держави агресора, за наступних обставин.

Так, 22.07.2022 Заневський В.Є. перебував поза межами України, (більш точного місця перебування органом досудового розслідування встановити не вдалося). В той самий день о 17 год. 39 хв. до Заневського В.Є. звернувся його син – Заневський Ян В'ячеславович (20.05.1995 р.н., громадянин рф, позивний «Ладья»), який на той час перебував на території тимчасово окупованої Херсонської області, де у складі збройного формування держави-агресора рф реалізовував рішення президента та парламенту рф про проведення воєнної агресії проти України під виглядом так званої «спеціальної військової операції» та запропонував йому вчинити пособництво державі-агресору рф, шляхом допомоги збройному формуванню державі-агресора та окупаційній адміністрації Херсонської області у проведенні пошукових та фільтраційних заходів з виявлення громадян України – військовослужбовці ЗСУ, учасників АТО та інших патріотично налаштованих громадян України, які за його даними перебували на території тимчасово окупованих Миколаївської та Херсонської областей.

Цього ж дня, близько 17 год. 47 хв. Заневський В.Є., усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, будучи обізнаним про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України, з метою завдати шкоди Україні, діючи умисно, не зважаючи на встановлену Законом України №2198-IX від 14.04.2022 кримінальну відповідальність за свої дії, про яку йому було відомо, розуміючи, що одними з найпершочерговіших дій представників країни-агресора в захоплених населених пунктах є попередження руху опору, шляхом виявлення громадян України з яскраво вираженою проукраїнською позицією (ветеранів бойових дій, учасників АТО та ООС на сході України, пенсіонерів ЗСУ чи правоохоронних органів, колишніх учасників Революції Гідності, учасників громадських організацій або політичних течій патріотичного проукраїнського напрямку, тощо), а також те, що у разі виявлення на окупованих територіях осіб із вказаних категорій, представники збройних формувань рф здійснювали їх захоплення, катування, незаконно позбавляли волі, застосовували позасудові страти, погодився надати допомогу Заневському Я.В. у пошуку вказаних осіб, з метою завдання шкоди Україні, шляхом підтримання рішень та дій держави агресора, її збройних формувань та окупаційної адміністрації щодо нейтралізації та ослаблення протестного потенціалу проукраїнсько налаштованих осіб на окупованих територіях Миколаївської та Херсонської областей.

В подальшому, у період часу з 17 год. 50 хв. 22.07.2022 по 19 год. 34 хв. 23.07.2022, Заневський В.Є., на виконання свого злочинного наміру, усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, з метою завдання шкоди Україні, шляхом нейтралізації чи ослаблення протестного потенціалу на окупованих територіях, та розділяючи таку мету разом із агресором, надав

згоду Заневському Я.В. здійснити допомогу у пошуку на окупованих територіях громадян України – військовослужбовці ЗСУ, учасників АТО та інших патріотичних налаштованих громадян України, а саме їх персональних даних, адрес проживання, телефонів, приналежності до громадських організацій, а також щодо можливих джерел отримання такої інформації.

Продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, спрямований на пособництво державі-агресору, її збройним формуванням та окупаційній адміністрації Херсонської області, з метою завдання шкоди Україні, 23.07.2022 близько 19 год. 40 хв., Заневський В.Є. передав Заневському Я.В., який на той час перебував на території тимчасово окупованої Херсонської області у складі збройного формування держави-агресора рф, дані очільника окупаційної адміністрації міста Нова Каховка – Володимира Леонтєва, якого він відрекомендував, як проросійськоналаштовану особу, яка надасть сприяння Заневському Я.В. та збройним формуванням держави агресора у пошуку на окупованих територіях громадян України – військовослужбовці ЗСУ, учасників АТО та інших патріотичних налаштованих громадян України.

Заневський В.Є. є професійним охоронцем та особою, яка має стрілецьку підготовку, володіє різними видами зброї, має спеціальні знання та навички із запобігання і протидії небезпеці по відношенню до визначеної особи, до теперішнього часу займається професійною діяльністю у охоронній сфері (підбором охоронців та інше), протягом 2008-2012 років він очолював службу безпеки президента-втікача Януковича В.Ф., у зв'язку з чим володіє спеціальними знаннями та навичками із запобігання і протидії небезпеці по відношенню до особи (осіб).

Заневський В.Є., маючи на меті збереження особового складу збройних формувань держави-агресора та запобігання втрати їх наступального потенціалу, 04.08.2022, близько 07 год. 56 хв. надав через Заневського Я.В., збройному формуванню держави-агресора методичні рекомендації щодо більш ефективних варіантів розміщення особового складу під час обстрілів з боку ЗСУ, для збільшення їх шансів на збереження життя особового складу та ускладнення їх ураження.

Продовжуючи свій злочинний умисел, Заневський В.Є., перебуваючи на тимчасово окупованій території АР Крим, в м. Ялта (точної адреси органом досудового розслідування не встановлено), усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, достовірно знаючи, що його син – Заневський Ян В'ячеславович, перебуваючи на території тимчасово окупованої Херсонської області, де у складі збройного формування держави-агресора рф (федеральна прикордонна служба російської федерації) задіяний до реалізації рішення президента та парламенту рф про проведення воєнної агресії проти України під виглядом так званої «спеціальної військової операції», розуміючи, що пособництво державі-агресору як явище підриває національну безпеку України та становить безпосередню загрозу державному суверенітету, територіальній цілісності, конституційному ладу та іншим національним інтересам України, знаючи про численні факти підриву на окупованих територіях транспортних

засобів колаборантів та представників збройних формувань держави-агресора, розуміючи, що втрата (загибель) особового складу збройних формувань держави-агресора призведе до зниження їх наступального потенціалу, що у свою чергу ускладнить виконання завдань воєнної агресії проти України під виглядом так званої «спеціальної військової операції», маючи спеціальні знання та навички з запобігання і протидії небезпеці по відношенню до особи (осіб), 08.09.2022 о 12 год 06 хв. надав через Заневського Я.В., збройному формуванню держави-агресора методичні рекомендації щодо здійснення контролю за транспортним засобом, на якому переміщуються збройні формування держави агресора, постійного огляду автомобіля на наявність вибухових пристроїв та несанкціонованого зняття інформації, що в свою чергу збереже життя особового складу збройного формування держави агресора рф, збільшить їх наступальний потенціал та призведе до реалізації рішень та дій держави агресора рф, що завдасть шкоду Україні.

15.08.2022, близько 10:50 год., Заневський В.Є., бажаючи довести свій злочинний намір до кінця, з цією метою, передав Заневському Я.В. контактні дані Володимира Ліпандіна, очільника так званого «главного управління міністерства внутрішніх дел херсонской області», незаконно створеного правоохоронного органу на тимчасово окупованій території Херсонської області, позиціонуючи його як свого знайомого, з метою сприяння збройним формуванням держави агресора рф в налагодженні контактів з окупаційною адміністрацією Херсонської області.

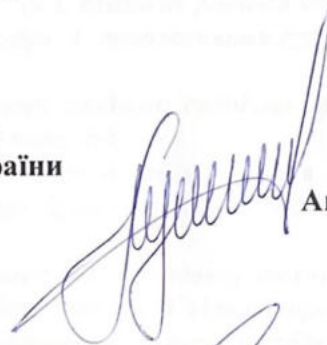
Продовжуючи свій злочинний умисел направлений на завдання шкоди Україні шляхом підтримки рішень та дій держави-агресора російської федерації (пособництво) та її збройних формувань, бажаючи довести свій злочинний намір до кінця, з цією метою 07.10.2022 близько 22 год. 05 хв., Заневський В.Є. передав Заневському Я.В., який у складі збройного формування держави агресора рф перебував на тимчасово окупованій території м. Херсон та Херсонської області, контактні дані Якименка Олександра Григоровича, очільника незаконно створеного правоохоронного органу на тимчасово окупованій території Херсонської області, так званої «государственной службы безопасности в херсонской области», для сприяння збройним формуванням держави агресора рф у реалізації рішень та дій, з метою попередження руху опору на окупованих територіях України, впровадження окупаційної влади та завдання шкоди Україні.

В подальшому, Заневський В.Є., усвідомлюючи протиправність своїх дій та їх наслідки, з мотивів непогодження з політикою представників української державної влади, підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у т.ч. щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів російської федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, будучи обізнаним про факт ведення вказаною державою агресивної війни проти України та проведення у зв'язку з цим з боку рф підривної діяльності проти України, з метою завдати шкоди Україні, діючи умисно, бажаючи довести свій

злочинний намір до кінця, 26.12.2022, перебуваючи на непідконтрольній Україні території Донецької та Луганської областей, точного часу та місця органом досудового розслідування не встановлено, підтримуючи рішення та дії держави агресора російської федерації, з метою завдання шкоди Україні, маючи навик та знання професійного охоронця, прийняв участь у делегації на чолі губернатора ульянівської області російської федерації Русскіх Олексія Юрійовича з робочим візитом на тимчасово окуповані території Луганської та Донецької областей з метою інспектування проведення ремонтних робіт навчальних закладів, соціальних об'єктів та житлових будинків в окупованих містах Луганської та Донецької областей.

Таким чином, громадянин України Заневський В'ячеслав Євгенович, 18 вересня 1968 року народження, обґрунтовано підозрюється у пособництві державі-агресору, а саме у вчиненні умисних дій спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави агресора, з метою завдання шкоди Україні шляхом підтримки рішень і дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації.

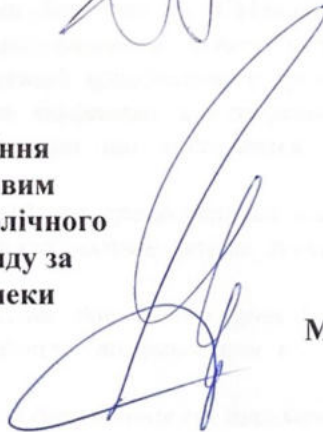
Старший слідчий в ОВС 1 відділу
4 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
підполковник юстиції

Андрій ЛУГІН

«П О Г О Д Ж Е Н О»

Прокурор групи прокурорів у
кримінальному провадженні
начальник першого відділу управління
процесуального керівництва досудовим
розслідуванням та підтримання публічного
обвинувачення Департаменту нагляду за
додержанням законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора

Микола УЛЬМЕР

«29» квітня 2023 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ /
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ /
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий в ОВС 1 відділу

4 управління досудового розслідування

Головного слідчого управління СБ України

підполковник юстиції

Андрій ЛУГІН

КОРІНЕЦЬ
ПОВІСТКИ ПРО ВИКЛИК

Повістку на ім'я гр-на(ки) Заневського В.Є. про явку 04.05.2023 об 11 год. 00 хв. в каб. № 306 до старшого слідчого в ОВС 1 відділу 4 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України Лугіна А.Ю., що знаходиться за адресою м. Київ, вул. Володимирська, 33 для участі у допиті як свідка, у кримінальному провадженні № 220230000000000018 від 09.01.2023

ОТРИМАВ

(прізвище, ім'я, по-батькові та підпис особи про отримання повістки, а також ознайомлення зі змістом ст.ст. 138, 139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт вручення або ознайомлення)

Повістку про виклик вручив

(прізвище, ім'я, по-батькові та підпис особи, яка вручила повістку про виклик)

«__» ____ 20__ року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) Заневського В'ячеслава Євгеновича,
(прізвище ім'я та по батькові)

що проживає за адресою: провулок Коломийський, 17/31-А, кв. 242 м. Київ, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України **Вам необхідно з'явитися** 04.05.2023 об 11 год. 00 хв. в каб. № 306 до старшого слідчого в ОВС 1 відділу 4 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України Лугіна А.Ю., що знаходиться за адресою м. Київ, вул. Володимирська, 33 для участі у допиті як підозрюваного, отримання процесуальних документів у кримінальному провадженні № 220230000000000018 від 09.01.2023.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
  - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
  - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
  - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
  - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
  - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
  - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
  - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати - у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати - у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий в ОВС 1 відділу
4 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
підполковник юстиції

Андрій ЛУГІН

«29» квітня 2023 року

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється КМУ.

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

«__» _____ 20__ року

КОРИНЕЦЬ

ПОВІСТКИ ПРО ВИКЛИК

Повістку на ім'я гр-на(ки) Заневського В.Є. про явку 03.05.2023 об 11 год. 00 хв. в каб. № 306 до старшого слідчого в ОВС 1 відділу 4 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України Лугіна А.Ю., що знаходиться за адресою м. Київ, вул. Володимирська, 33 для участі у допиті як свідка, у кримінальному провадженні № 22023000000000018 від 09.01.2023

ОТРИМАВ

(прізвище, ім'я, по-батькові та підпис особи про отримання повістки, а також ознайомлення зі змістом ст.ст. 138, 139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт вручення або ознайомлення)

Повістку про виклик вручив

(прізвище, ім'я, по-батькові та підпис особи, яка вручила повістку про виклик)

«__» ____ 20__ року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) Заневського В'ячеслава Євгеновича,
(прізвище ім'я та по батькові)

що проживає за адресою: провулок Коломийський, 17/31-А, кв. 242 м. Київ, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України **Вам необхідно з'явитися** 03.05.2023 об 11 год. 00 хв. в каб. № 306 до старшого слідчого в ОВС 1 відділу 4 управління досудового розслідування Головного слідчого управління СБ України Лугіна А.Ю., що знаходиться за адресою м. Київ, вул. Володимирська, 33 для участі у допиті як підозрюваного, отримання процесуальних документів у кримінальному провадженні № 22023000000000018 від 09.01.2023.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
  - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
  - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
  - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
  - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
  - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
  - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
  - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий в ОВС 1 відділу

4 управління досудового розслідування

Головного слідчого управління СБ України

підполковник юстиції

Андрій ЛУГІН

«29» квітня 2023 року

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється КМУ.

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

«__» _____ 20__ року

**КОРІНЕЦЬ
ПОВІСТКИ ПРО ВИКЛИК**

Повістку на ім'я гр-на(ки)
Заневського В.Є. про явку
05.05.2023 об 11 год. 00 хв. в
каб. № 306 до старшого
слідчого в ОВС 1 відділу 4
управління досудового
розслідування Головного
слідчого управління СБ
України Лугіна А.Ю., що
знаходиться за адресою м.
Київ, вул. Володимирська, 33
для участі у допиті як свідка, у
кримінальному провадженні
№ 22023000000000018 від
09.01.2023

ОТРИМАВ

(прізвище, ім'я, по-батькові та підпис особи про
отримання повістки, а також ознайомлення зі
змістом ст.ст. 138, 139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт вручення
або ознайомлення)

Повістку про виклик вручив

(прізвище, ім'я, по-батькові та підпис особи,
яка вручила повістку про виклик)

«29» квітня 2023 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) **Заневського В'ячеслава Євгеновича**,
(прізвище ім'я та по батькові)

що проживає за адресою: провулок Коломийський, 17/31-А,
кв. 242 м. Київ, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК
України **Вам необхідно з'явитися** 05.05.2023 об 11 год. 00 хв.
в каб. № 306 до старшого слідчого в ОВС 1 відділу 4
управління досудового розслідування Головного слідчого
управління СБ України Лугіна А.Ю., що знаходиться за
адресою м. Київ, вул. Володимирська, 33 для участі у допиті
як підозрюваного, отримання процесуальних документів у
кримінальному провадженні № 22023000000000018 від
09.01.2023.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
  - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або
судового рішення;
  - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні
лиха або інші подібні обставини);
  - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу
внаслідок відрядження, подорожі тощо;
  - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у
зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості
тимчасово залишити цей заклад;
  - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або
серйозна загроза їхньому життю;
  - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
  - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи
на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий,
цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України
порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання
ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим
шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про
причини свого неприбуття, на нього накладається грошове
стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної
плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від
0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку
неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до
підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано
привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть
відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий в ОВС 1 відділу
4 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
підполковник юстиції

Андрій ЛУГІН

«29» квітня 2023 року

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється КМУ.

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

«__» _____ 20__ року